

(ร่าง๑)การลดความเสี่ยงภัยพิบัติกับการบริหารจัดการน้ำ

สถานการณ์และความเป็นมา

จากสถานการณ์ภัยพิบัติประเทศไทยภัยพิบัติธรรมชาติมีแนวโน้มเกิดบ่อยขึ้นในประเทศไทย ทั้งชนิดที่เกิดขึ้นแบบฉับพลันโดยก่อความเสียหายรุนแรง กับชนิดที่คาดการณ์ได้แต่ก่อความเสียหายอย่างกว้างขวาง กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยได้จัดประเภทภัยพิบัติเป็น ๗ ภัยสำคัญได้แก่ (๑)อุทกภัย-ดินโคลนถล่ม (๒) พายุหมุนเขตร้อน (๓)แผ่นดินไหว (๔) สึนามิ (๕)มหาอุทกภัย (๖) ภัยแล้ง (๗) ไฟป่า-หมอกควัน ซึ่งจะสร้างความสูญเสียทั้งต่อชีวิตทรัพย์สิน เศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม คิดเป็นมูลค่ามหาศาลในแต่ละปี จากข้อมูลภัยและความเสียหายที่เกิดขึ้น

จากข้อมูลแผนการจัดการความปลอดภัยและปัจจัยเสี่ยงทางสังคม ปี ๒๕๖๐ ของ สสส. ระบุว่าภัยพิบัติในประเทศไทยระหว่างปี ๒๕๓๑-๒๕๕๕ ข้อมูลสถิติ ๘ ภัย คือ อุทกภัย สึนามิ ดินโคลนถล่ม วาตภัย อัคคีภัย ภัยแล้ง ภัยคมนาคม และภัยจากไฟป่า ระบุว่าในช่วง ๒๐ ปี อุทกภัยเป็นภัยที่สร้างความเสียหายมากที่สุด เกิดขึ้นกว่า ๔๐,๐๐๐ ครั้ง มูลค่าความเสียหายกว่า ๑๒.๕ ล้านล้านบาท รองลงมา คือ อัคคีภัย เกิดขึ้น ๔๖,๘๘๖ ครั้ง มูลค่าความเสียหายกว่า ๒.๔ ล้านล้านบาท รวมทั้งภัยแล้งมีความเสียหายในวงกว้าง มีมูลค่าความเสียหายถึง ๑.๓ ล้านล้านบาท และวาตภัย เกิดขึ้น ๓๖,๐๒๔ ครั้ง มูลค่าความเสียหายกว่า ๕ แสนล้านบาท

จะเห็นได้ว่า ภัยพิบัติที่เกิดขึ้นจากน้ำมีจำนวนมากที่สุดและเกิดขึ้นและสร้างความเสียหายมากที่สุด ดังนั้นจึงมีความจำเป็น มากในการร่วมกันบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ ทุกภาคส่วน

การจัดการน้ำ ที่ผ่านมาเกิดขึ้นจากธรรมชาติ และนโยบายของรัฐที่ส่งผลให้ความเสียหายรุนแรงอย่างกว้างขวาง ในช่วงระยะเวลา ๒๐ ปีที่ผ่านมา พบว่า **ปัญหาอุทกภัยเป็นภัย** สร้างความเสียหายมากที่สุด เกิดขึ้นกว่า ๔๐,๐๐๐ ครั้ง มูลค่าความเสียหายกว่า ๑๒.๕ ล้านล้านบาท ในขณะที่การจัดการน้ำของไทยยังไม่มี ความชัดเจน ขาดการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การมีส่วนร่วมของประชาชนมีน้อย ตลอดจน ยังไม่สามารถดำเนินการได้อย่างเต็มศักยภาพ ถึงแม้ว่า จะมีความพยายามในการบริหารจัดการ โดยมีพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ.๒๕๖๑ โดยมี สำนักงาน ทรัพยากรน้ำแห่งชาติ (สทนช.) รองรับ การดำเนินงาน แต่เป็นระยะเริ่มต้น ยังขาดการมีส่วนร่วม และข้อมูลสถานการณ์ปัญหาพื้นที่อย่างแท้จริง

จากการจัดประชุมสรุปบทเรียนกรณีพายุปาบึก อ.ปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช เมื่อวันที่ ๒๖ ก.พ. ๖๒ ประเด็นการสื่อสารเพื่อการเตือนภัยครั้งนี้ทันต่อการเตรียมตัว ประชาชนชุมชนเตรียมตัวได้เพราะมีการจัดระบบชุมชนเตรียมพร้อมรับมือภัยพิบัติมาก่อน แต่ยังมีข้อจำกัดที่รัฐกำหนด มีข้อผิดพลาดหลายอย่าง เช่นศูนย์อพยพไม่ปลอดภัยจากพายุ และแนวทางในการฟื้นฟูยังไม่เชื่อมต่อข้อมูลกับชุมชน ทำให้เกิดขบวนการฟื้นฟูเป็น ๒ แนวทางคือ แนวทางซ่อมสร้างบ้านของรัฐ และแนวทางซ่อมสร้างบ้านโดยความร่วมมือของผู้ประสบภัยขึ้น

เวทีการศึกษา พรบ.น้ำแห่งชาติ จัดขึ้น วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๒ ณ ศูนย์วัฒนธรรมเมืองนครศรีธรรมราช โดยมีเครือข่ายฝ่ายมีชีวิต เครือข่ายผู้ได้รับผลกระทบจากคลองผันน้ำเมืองนคร เครือข่าย ประตุน้ำปากประ พัทลุง เครือข่ายภัยพิบัติชุมชนภาคใต้ เครือข่ายปกป้อง ดิน น้ำ ป่า ภาคใต้ รวมกว่า

๑๐๐ คน การแลกเปลี่ยนการจัดทำข้อมูลผิวน้ำของพื้นที่ ซึ่งประชาชนในพื้นที่ร่วมกันเขียนขึ้นมา และการถกเถียงข้อถึงจำกัด แลกเปลี่ยน และผลกระทบของประชาชน ในการบริหารจัดการน้ำชุมชน หลังมี พ.ร.บ. ทรัพยากรน้ำแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๑ ขึ้น พร้อมกับมีข้อเสนอจากที่ประชุมให้มีการทบทวน พรบ.น้ำ ไปด้วย

เวทีประชาเข้าใจผลกระทบจากโครงการคลองผันน้ำ เมืองนครฯ วันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๒ ณ ต.ไชยมนตรี อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช เน้นให้ข้อมูลความเป็นมาของโครงการ ก่อเกิดมาตั้งแต่ ปี ๒๕๓๒ เอามาทบทวนใหม่ โดยยังไม่การศึกษาผลกระทบต่อประชาชนที่สอดคล้องกับวิถีวัฒนธรรมในปัจจุบัน ซึ่งมีเป้าหมายในการแก้ปัญหาน้ำท่วมเมืองนครฯ พร้อมกับข้อมูลโครงการที่จะส่งผลกระทบกับพื้นที่ จึงมีการวางแผนการขับเคลื่อนเพื่อให้ชะลอโครงการ และศึกษาผลกระทบต่อวิถีชีวิตประชาชน หรือสร้างทางเลือกใหม่ที่เกิดขึ้นกับประชาชนทุกฝ่ายอย่างแท้จริง

จากการจัดการสัมมนาเวทีลดความเสี่ยงภัย โดยการจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ ณ โรงแรมเอปี่นาเฮา จ.กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๕ - ๖ มิถุนายน ๒๕๖๒ ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ร่วมกันของเครือข่ายชุมชนจัดการภัยพิบัติ เครือข่ายการจัดการน้ำ เครือข่ายฝ่ายมีชีวิตจังหวัดนครศรีธรรมราช จ.ชัยภูมิ อ.แม่สอด จ.ตาก เครือข่ายภัยพิบัติ (จังหวัดภูเก็ต พังงา สงขลา นครศรีธรรมราช ปทุมธานี สมุทรสาคร (อ่าวตัว กอ) เครือข่ายชุมชนเพื่อการปฏิรูปสังคมและการเมือง จ.อุบลราชธานี เครือข่ายชุมชน จ.อุดรดิตถ์ เครือข่ายชุมชนเตรียมความพร้อมแผ่นดินไหว จังหวัดเชียงราย ร่วมด้วยหน่วยงานองค์กรปกครองท้องถิ่น มูลนิธิชุมชนไท ผู้แทนกรมอุตุนิยมวิทยา จ.สงขลา ผู้แทนกรมทรัพยากรน้ำ สงขลา

รูปธรรมการจัดการน้ำด้วยฝ่ายมีชีวิต คือการจัดการภัยพิบัติเพื่อลดความเสี่ยงภัย ลดผลกระทบจากน้ำท่วมและภัยแล้งได้ ที่ผ่านมาเครือข่ายฝ่ายมีชีวิต ได้ดำเนินการไปแล้ว ๘๑๒ ฝ่าย ครอบคลุม ๔๕ จังหวัดซึ่งทำให้ ชุมชน และสังคมเกิดการเปลี่ยนแนวคิดในการพัฒนา เกิดการปรับเปลี่ยนระบบนิเวศน์ท้องถิ่นอย่างยั่งยืน เกิดปริมาณน้ำเพียงพอเพื่ออุปโภคและบริโภคตลอดปี เกิดเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืนตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง เกิดความปรองดองสมานฉันท์ ซึ่งมีหลักฐานงานวิจัย งานวิชาการ และเป็นนโยบายของรัฐบาลที่ผ่านมาแล้ว

รูปธรรมในการสื่อสารเพื่อการเตือนภัย ซึ่งเครือข่ายภัยพิบัติชุมชนในพื้นที่ภาคใต้ โดยเฉพาะพื้นที่ อ.ชะอวด อ.เชียรใหญ่ ต.ท่าหิน อ.สะทึงพระ จ.สงขลา ได้ร่วมมือกับศูนย์อุตุนิยมวิทยาภาคใต้ฝั่งตะวันออก ร่วมกันพัฒนาระบบการสื่อสารเพื่อการเตือนภัยเป็นไลน์ ซึ่งเป็นกลุ่มการสื่อสารเพื่อการเตือนภัย มีการจัดกระบวนการอบรม การอ่านพยากรณ์อากาศร่วมกัน การรายงานพยากรณ์อากาศจากพื้นที่ และประมวลผลส่งคืนชุมชนอย่างการมีส่วนร่วม เช่นกรณีศึกษาการเตือนภัยพายุที่ผ่านมา การสื่อสารเพื่อการเตือนภัยพายุก็จึงสามารถลดความสูญเสียได้

รูปธรรมการบริหารจัดการน้ำคลองท่าดี บ้านคีรีวงศ์ ต.ไชยมนตรี บ้านคลองสังข์ อ.ปากพนัง ร่วมกันการจัดทำผิวน้ำจังหวัดนครศรีธรรมราชโดยชุมชนขึ้นมา เพื่อให้เห็นต้นทุนน้ำ การจัดการน้ำ การกำหนดจุดเพื่อการแก้ปัญหาน้ำด้วยฝ่ายมีชีวิต แผนที่ผลกระทบต่อชุมชนริมน้ำ และแนวนโยบายที่อาจส่งผลกระทบกับชุมชนริมน้ำ ด้วยโครงการคลองผันน้ำเมืองนครฯ

รูปธรรมนำสู่แผนงานชุมชน เครือข่าย ขยายพื้นที่

- ฝ่ายมีชีวิต ที่จังหวัดชัยภูมิ นครศรีธรรมราช แม่สรวย จังหวัดเชียงราย
- การบริหารจัดการน้ำ การเตรียมพร้อมรับมือภัยพิบัติชุมชนนอกกันกันน้ำจังหวัดปทุมธานี
- คูสว่างโมเดล จังหวัดอุบลราชธานี
- การเฝ้าระวังน้ำและสภาวะภูมิอากาศร่วมกับกรมอุตุนิยมวิทยาของตำบลท่าหิน จังหวัดสงขลา
- วิศวกรรมการซ่อมสร้างจังหวัดเชียงราย
- โมเดลการจัดการแผนตัวเองคำนึงถึงบทเรียนภูมิปัญญา การทำข้อตกลงร่วมกันของชุมชน และการใช้ข้อมูลอุตุนิยมวิทยาที่ ตำบลท่าหิน ตำบลพะตง วัดหาดใหญ่ใน จังหวัดสงขลา

ทิศทางนโยบายการจัดการน้ำควรเป็นอย่างไร

● จัดการน้ำ อย่างไร เพื่อลดความเสี่ยงภัย

- ตรวจสอบโครงการตามแผนงานของรัฐ โดยการจัดเวทีระดับภาค อย่างน้อย 4 ภาค
- เสนอการแจ้งเตือนให้เป็นหน่วยงานเดียว
- ชูนวัตกรรมของประชาชนในการจัดการน้ำ โดยการรวบรวมรูปธรรมสู่สาธารณะ เช่น
 - ฝ่ายมีชีวิต ที่จังหวัดชัยภูมิ นครศรีธรรมราช แม่สรวย จังหวัดเชียงราย
 - การบริหารจัดการน้ำ การเตรียมพร้อมรับมือภัยพิบัติชุมชนนอกกันกันน้ำจังหวัดปทุมธานี
 - คูสว่างโมเดล จังหวัดอุบลราชธานี
 - การเฝ้าระวังน้ำและสภาวะภูมิอากาศร่วมกับกรมอุตุนิยมวิทยาของตำบลท่าหิน จังหวัดสงขลา
 - วิศวกรรมการซ่อมสร้างจังหวัดเชียงราย
 - โมเดลการจัดการแผนตัวเองคำนึงถึงบทเรียนภูมิปัญญา การทำข้อตกลงร่วมกันของชุมชน และการใช้ข้อมูลอุตุนิยมวิทยาที่ ตำบลท่าหิน ตำบลพะตง วัดหาดใหญ่ใน จังหวัดสงขลา
- ทำหลักสูตร ข้อมูล การทำแผนที่เสี่ยงภัยและการซ่อมแผนในชุมชน ในพื้นที่ที่ไม่สามารถควบคุมการเกิดภัยพิบัติได้ (มีความเสี่ยงเกิดภัยพิบัติดินโคลนถล่มเวลาฝนตกหนัก เช่น แม่สรวยจังหวัดเชียงราย)

● แผนปฏิบัติการจัดเวทีฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการร่วมกัน

- พื้นที่นำร่องการทำแผนที่น้ำ แผนที่ทำมือทางเดินของน้ำระดับตำบล / จังหวัด
- จัดเวทีฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ

- จัดเวทีอบรมเชิงปฏิบัติการการทำผังน้ำ แผนที่ลุ่มน้ำ แผนที่ทำมือระดับตำบล/จังหวัด การพยากรณ์สภาวะอากาศ
- จัดเวทีฝึกอบรมเรื่องธนาคารน้ำใต้ดินเชิงปฏิบัติการในพื้นที่จริง (ชะอวด / ท่าหิน)
- นำร่องจัดเวทีการทำแผนที่น้ำระดับจังหวัด 1 จังหวัด เช่น จังหวัดปทุมธานี
- จัดเวทีศึกษาทำความเข้าใจระเบียบและกฎหมาย โดยเสนอปรับปรุง พ.ร.บ. ทรัพยากรน้ำ ให้สอดคล้องกับการจัดการน้ำ เช่น คุณสมบัติคณะกรรมการ พื้นที่ลุ่มน้ำ โดยผู้เชี่ยวชาญภูมิปัญญา / แผนที่ลุ่มน้ำ ตามแผนที่แนบท้าย
- สร้างความร่วมมือ ขยาย พื้นที่ความร่วมมือ ในระดับพื้นที่ ร่วมหน่วยงาน ในการจัดการน้ำ ร่วมกัน
- แผนการสรุปบทเรียน การจัดการน้ำ โครงการ ให้เห็นว่าเป็น อย่างไร (เวที 50 ปี ท่าปลา อุตรดิตถ์ พฤศจิกายน 2562)
- ทบทวนการทำ EIA ในบางโครงการ
 - พัฒนาหลักสูตรและจัดกระบวนการเรียนรู้ระบบนิเวศน์ ลุ่มน้ำ สายน้ำ ทุกระดับ
 - สนับสนุนกิจกรรมกลุ่มเยาวชนและการพัฒนาหลักสูตรการสร้างความรู้ ความเข้าใจ ในการเตรียมความพร้อมรับมือภัยพิบัติ โดยการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น หลักสูตรแกนกลาง โดยเสนอ กลุ่มสาระท้องถิ่น

“ข้อเสนอสู่ปฏิบัติการร่วมกันในการจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ”

1. ปรับปรุง พรบ.ทรัพยากรน้ำ พ.ศ.2561 ประเด็น กลไกการมีส่วนร่วม ของ จำนวน ผู้แทนภาคประชาชน ประชาชนชาวบ้าน ให้มีสัดส่วน อย่างน้อย ครึ่งหนึ่งของคณะกรรมการ และส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ให้กับประชาชนผู้ใช้น้ำอย่างทั่วถึง เข้าใจ มีส่วนร่วม สามารถสร้างความร่วมมือหน่วยงานที่หลากหลาย
2. ให้มีการศึกษา และปรับปรุง กฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เรื่องการจัดการน้ำ เพื่อไม่ให้เกิดความขัดแย้งในระดับปฏิบัติการ
3. ร่วมผลักดันนโยบาย ผังน้ำ ผังเมือง โดยพื้นที่เป็นตัวหลัก ในการจัดทำผัง และให้สอดคล้องภูมินิเวศน์ของพื้นที่นั้นๆ
4. การจัดทำ นวัตกรรม ต่าง ๆ ในการการบริหารจัดการ เช่น การทำสร้างฝายมีชีวิต การจัดการน้ำชุมชน การทำธนาคารน้ำใต้ดิน วิศวกรรมกร ก่อสร้างในพื้นที่เสี่ยงภัยการปลูกพืชท้องถิ่นในการป้องกันน้ำท่วม ศูนย์เรียนรู้ และอื่น ๆ
5. ผลักดันให้เกิดกลไกการมีส่วนร่วม ในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การจัดการน้ำ ให้สอดคล้องแผนยุทธศาสตร์ 20 ปี
6. มีหน่วยงานภูมิปัญญาท้องถิ่นในการบริหารจัดการน้ำภาคประชาชน

ข้อเสนอการจัดการภัยพิบัติโดยชุมชนและผลการขับเคลื่อนที่ผ่านมา ปี ๒๕๖๑-๒๕๖๒

เป้าประสงค์ 3 ปี(๒๕๖๒-๒๕๖๔)	ผลการขับเคลื่อน
1. เกิดความร่วมมือของเครือข่ายการจัดการภัยพิบัติในการลดความเสี่ยงและสร้างความปลอดภัยของชุมชนอย่างยั่งยืน 2. เกิดระบบการจัดการภัยพิบัติ และการสร้างความปลอดภัยในชุมชน 3. เกิดกระบวนการปรับปรุงพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550 ให้สอดคล้องเหมาะสมกับแนวโน้มภัยพิบัติ 4. เกิดองค์กรชุมชนที่มีความเข้มแข็งและมีความพร้อมรับมือภัยพิบัติ ที่เป็นต้นแบบ 10 ชุมชน ในทุกจังหวัด	-เกิดการเชื่อมโยงเครือข่ายภัยพิบัติภาคใต้และภาคอื่นๆข้ามประเภทภัยต่างๆ เป็นเครือข่ายภัยพิบัติชุมชนมากขึ้น -เพิ่มพื้นที่ขยายชุมชนการจัดการภัยพิบัติครอบคลุมทุกภัยพิบัติ ขึ้น ทั้ง ๑๓ จังหวัด ยังคงต้องไปขยายต่อใน จ.นราธิวาส -คณะอนุกรรมการปฏิรูปกฎหมายรับพิจารณาปรับปรุงกฎหมาย -มีองค์กรชุมชนต้นแบบในทุกจังหวัดอย่างน้อย ๒ ชุมชน ยกเว้น จ.นราธิวาส
ข้อเสนอ	ผลการขับเคลื่อน
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) 1. ให้ สสส. ร่วมกับกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (ปภ.) สนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายอาสาสมัคร ภาคพลเมืองที่หลากหลาย เพื่อรับมือภัยพิบัติระดับชุมชน ท้องถิ่น และระดับชาติ รวมทั้งการจัดการองค์ความรู้ด้านภัยพิบัติอย่างเป็นระบบ 2. ให้ สสส. ร่วมกับกรม ปภ. เป็นแกนนำในการประสานความร่วมมือ กับหน่วยงานภาคีให้เกิดการสนับสนุนส่งเสริมชุมชนเตรียมพร้อมรับมือภัยพิบัติ 3. ให้ สสส. ร่วมกับกรม ปภ. สนับสนุนให้เกิดอนุกรรมการส่งเสริมชุมชนเตรียมพร้อมรับมือภัยพิบัติภายใต้คณะกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ (กปภ.ช.)	-สสส.สำนัก ๑๐ ได้มีกรรมการกำกับทิศ ที่มีรองอธิบดีกรม ปภ. นั่งเป็นกรรมการอยู่ด้วยแล้ว -ยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนภัยพิบัติ ซึ่ง สสส.จะเป็นเจ้าภาพร่วมกับ ปภ. ในการจัดตั้งกลไกทางนโยบายเพื่อส่งเสริมชุมชนเตรียมพร้อมรับมือภัยพิบัติ -คณะอนุกรรมการชุมชนปลอดภัย ซึ่งมี รองปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นประธานและมีผู้แทนเครือข่ายร่วมเป็นกรรมการ ซึ่ง ปี ๒๕๖๑ มีการจัดประชุม ๒ ครั้ง -สสส.กำหนดให้มีจังหวัดยุทธศาสตร์นำร่องในการวางยุทธศาสตร์การลดความเสี่ยงภัยชุมชน
สำนักงานหลักประกันสุขภาพ (สปสช.)	-ยังไม่มีความคืบหน้า

1. ให้ สปสช. ออกระเบียบให้กองทุนหลักประกันสุขภาพระดับท้องถิ่นมีบทบาทการสนับสนุน ชุมชนเตรียมพร้อมรับมือภัยพิบัติด้วย	
สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ (สช.) 1. ให้ สช. เร่งรัดคณะกรรมการขับเคลื่อนมติสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ ผลักดันมติการจัดการภัยพิบัติโดยชุมชนสู่การปฏิบัติ 2. ให้ สช. สนับสนุนชุมชน เครือข่าย ในการขับเคลื่อนตามมติสมัชชาสุขภาพ การจัดการภัยพิบัติโดยชุมชนให้เกิดรูปธรรมในระดับพื้นที่	-สช. ได้ตั้งคณะกรรมการติดตามการขับเคลื่อนมติสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ มติภัยพิบัติ เป็นประเด็นติดตามทุกปี -สช. ได้จัดตั้งศูนย์จิตอาสาประชารัฐเพื่อสังคมสุขภาพะ ขึ้น ภายใต้ สช. และสนับสนุนงบประมาณตรงให้ สปจ.ทุกจังหวัดจัดทำแผนที่ข้อมูลเสี่ยงภัย และพัฒนาอาสาสมัครภัยพิบัติชุมชนขึ้น
กระทรวงสาธารณสุข (สธ.) 1. ให้สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ มีหน้าที่และเพิ่มบทบาทในการฝึกอบรมการกู้ชีพให้กับชุมชนเตรียมพร้อมรับมือภัยพิบัติ 2. ให้สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ประสานความร่วมมือกับหน่วยกู้ชีพในพื้นที่ เพื่อให้เกิดการสนับสนุนชุมชนเตรียมพร้อมรับมือภัยพิบัติ	-สถาบันการแพทย์ฉุกเฉิน หรือ สพฉ. ได้จัดตั้งกรรมการภาคประชาชนขับเคลื่อนตำบลปลอดภัยขึ้น และจัดเวทีวิชาการตำบลปลอดภัยระดับชาติ ประกาศเป็นนโยบาย สพฉ. ด้วย
สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (พอช.) 1. ให้สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) มีหน้าที่เสริมความเข้มแข็งองค์กรชุมชนในการเตรียมความพร้อมรับมือภัยพิบัติ 2. ให้ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) เป็นคณะกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณ	-พอช.มีบทบาทเสริมความเข้มแข็งองค์กรชุมชน ใช้สภาองค์กรชุมชนตำบลเป็นพื้นที่ในการขับเคลื่อนประเด็นเตรียมพร้อมรับมือภัยพิบัติ -ปี ๒๕๖๑ พอช.ตั้งงบประมาณ สนับสนุนชุมชนเตรียมพร้อมรับมือภัยพิบัติภาคใต้ ๑๐ ล้านบาทนำร่อง

ภัยแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550 ฉบับปรับปรุง	-ร่าง(แก้ไข) พรบ.ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ.... ที่ขับเคลื่อน เพิ่ม ให้อำนาจหน้าที่ ในการส่งเสริมชุมชนเตรียมพร้อมรับมือภัยพิบัติชุมชน ด้วย
สมาชิกเครือข่ายชุมชน 1. ให้เครือข่ายชุมชนรวมตัวกันจัดทำข้อมูลชุมชน แผนที่เสี่ยงภัย จัดให้มีอาสาสมัคร แผนการเตรียมพร้อมรับมือภัยพิบัติ และประสานความร่วมมือกับเครือข่ายอื่น ๆ 2. ให้พัฒนาศักยภาพ องค์ความรู้ ภูมิปัญญา ในการจัดการภัยพิบัติอย่างต่อเนื่อง อื่น ๆ	-เครือข่ายชุมชนทั่วประเทศได้จัดทำข้อมูลแผนที่เสี่ยงภัยตำบล กว่า ๔,๐๐๐ ตำบลที่เสี่ยงภัยทั่วประเทศ โดยการสนับสนุน ของ สช. พอช. และ สสส. -เครือข่ายภัยพิบัติชุมชน พัฒนาการเรียนรู้การจัดการภัยพิบัติอื่นๆอย่างต่อเนื่อง
1. กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย 1.1 ร่วมปรับปรุงแก้ไข พระราชบัญญัติ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ.2550 เพื่อให้เอื้อในการจัดการภัยพิบัติของประเทศไทย 1.2 ให้สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มีการสนับสนุนชุมชนเตรียมพร้อมรับมือภัยพิบัติอย่างต่อเนื่องในการจัดการภัยพิบัติชุมชน 1.3 ให้จัดตั้งกองทุนภัยพิบัติระดับชาติในการสนับสนุนให้กองทุนภัยพิบัติระดับตำบล	-ปภ. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมเวทีปรับปรุงกฎหมาย ปภ.ด้วยทุกครั้ง ทั้งที่อนุกรรมการปฏิรูปกฎหมายจัด หรือเครือข่ายจัด -ปภ.สนับสนุนโครงการเตรียมพร้อมรับมือภัยพิบัติโดยชุมชนเป็นฐาน อย่างต่อเนื่องทุกปี -การจัดตั้งกองทุนได้บรรจุใน (ร่าง)แก้ไข พรบ. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแล้ว
2. องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น 2.1 ให้กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น มีระบบการกำกับดูแลและสั่งการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ มีแผนและโครงการส่งเสริมชุมชนเตรียมพร้อมรับมือภัยพิบัติ	-มีข้อตกลงร่วมกันว่า จะยกร่าง ข้อบัญญัติตำบล เป็นร่างกลาง ให้เครือข่ายนำไปขับเคลื่อนต่อ ในปี ๒๕๖๒

